

۱۳۸۲

بهار را می‌مانی ...

شناخت شناسی امام عصر (عج) بر پایه آیات و روایات

تألیف مهدی رستمی

www.ketab.ir

مهدویت:

احادیث شیعه

سرشناسه: رستمی، مهدی، ۱۳۵۵ -
 عنوان و نام پدیدآور: بهار را می مانی: شناخت‌شناسی امام عصر (عج) بر پایه آیات و روایات/ تألیف مهدی رستمی؛ ویراستار علیرضا مهربانی‌بیان.
 مشخصات نشر: تهران: عصر، ۱۴۰۰.
 مشخصات ظاهری: ۹۴ص.؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۷۳۲-۱۰-۰
 وضعیت فهرست نویسی: فیپا
 عنوان دیگر: شناخت‌شناسی امام عصر (عج) بر پایه آیات و روایات.
 موضوع: محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. - - احادیث
 موضوع: Muhammad ibn Hasan, Imam XII -- Hadiths
 موضوع: محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. - - در قرآن
 موضوع: Muhammad ibn Hasan, Imam XII -- In the Quran
 موضوع: احادیث شیعه - - قرن ۱۴
 موضوع: 20th century -- Hadith (Shiites) -- Texts
 موضوع: مهدویت - - انتظار - - احادیث
 موضوع: Mahdism -- *Waiting -- Hadiths
 موضوع: مهدویت - - جنبه‌های قرآنی
 موضوع: Mahdism -- Qur'anic teaching
 رده بندی دیویی: ۲۹۷/۴۴۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۷۴۰۱۱۶۵
 اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا

www.ketab.ir

ASR

تهران، خیابان آزادی، خیابان حبیب زادگان،
 بن بست ناظمی شماره ۳
 تلفکس: ۶۶۱۲۳۵۳۲ ۲۱ ۹۸+
 www.asrbook.com
 asrbook@yahoo.com

بهار را می مانی...
 شناخت‌شناسی امام عصر (عج) بر پایه آیات و روایات
 تألیف: مهدی رستمی
 ویراستار: علیرضا مهربانی بیان
 صفحه‌آرایی متن: مسعود یزدان‌مهر
 طراحی جلد: حجت عزیزی
 نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۰
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۷۳۲-۱۰-۰
 امورفنی: مجتمع چاپ و نشر هنگام
 شمارگان: ۵۰۰ نسخه
 قیمت: ۲۲۰۰۰ تومان

- ۴..... مقدمه
- ۹..... فصل اول: از امام غایب حاضر - مهدی موعود (ع) چه می‌دانیم؟
- ۱۱..... فصل دوم: لزوم شناخت امام عقیده و ایمان، مهدی موعود (ع)
- ۱۵..... فصل سوم: اصالت مهدویت
- ۲۳..... فصل چهارم: تجلی بشارات و ویژگی‌های عصر ظهور حضرت مهدی (ع)
- ۲۸..... فصل پنجم: مسئله غیبت
- ۳۸..... فصل ششم: اصالت و اسرار غیب
- ۶۷..... فصل هفتم: انتظار
- ۷۳..... فصل هشتم: چگونه انتظار بکشیم؟
- ۷۹..... فصل نهم: شرح منظومه دلتنگی‌های دیدار

مقدمه

از نخستین روز نزاع خیر و شر در عالم هستی، همواره چشم امید انسان‌ها بر فردایی بوده است که آن طیب دردهای بی‌دوا و آن مخدوم انبیا و اولیا از راه برسد و به یمن دست پرکرامت آن موعود امم، عقول مردمان کامل شود، تا ایرهای سیاه جهل و ستم از آسمان عالم وجود زدوده گردد و زمستان سرد پر بیم و هراس سرآید و فصل آب‌شدن رخها از راه برسد، تا مهر عالم‌تاب عشق از ستیغ ناپیدای کوه بلند عالم غیب چهره بنماید و با کمالی روح‌نواز خود، جان سرمازده‌ی همه‌ی موجودات را گرم کند.

حلاوت ناچشیده‌ی آن فردای بی‌نیرنگ، چنان کام خیال آدمیان را شیرین کرد که انتظار آن نازنین به فلسفه‌ی زیست بشری معنا داد و انبیاء الهی یکی پس از دیگری ظهور آن یگانه‌ی اعصار و قرون را بشارت دادند که: «او روزی خواهد آمد.» چون نوبت به سر سلسله‌ی اصفیاء رسید و چشم عالم و آدم به نور تاج سر انبیا محمد مصطفی علیه و علی آله السلام روشن شد، همه دانستند که آن موعود از صلب پاک اوست که فرمود:

الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، اِسْمُهُ اِسْمِي وَ كُنْيَتُهُ وَ كُنْيَتِي. اَشْبَهُ النَّاسِ بِي خَلْقًا
وَ خَلْقًا. تَكُونُ لَهُ وَ حَيْرَهُ تَضِلُّ فِيهَا الْاُمَمُ يَقْبَلُ كَالشَّهَابِ الْقَابِ فَمَيْلَاهَا عَدْلًا
وَ قِسْطًا كَمَا مَلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا.^۱

مهدی از فرزندان من است او هم نام و هم کنیه‌ی من می‌باشد و در خلقت و خوی شبیه‌ترین مردم به من است. غیبت و حیرتی دارد که در آن بسیاری از مردمان ره

۱- بحارالانوار، علامه محمدباقر مجلسی، ۳۰۹/۲۶، اعیان الشیعه، علامه سید محسن امین، ۵۴/۲.

به گمراهی و ضلالت می‌برند [و چون زمان ظهورش فرا رسد] آنگاه چون شهابی فروزنده می‌آید و زمان را که از ظلم و جور آکنده شده از عدل و داد پر می‌سازد. این بشارت دل‌ها را پر از نور و سرور کرد و همگان دانستند که «مهدی» را در نسل او که خلاصه‌ی خلقت است باید بجویند. از آن پس از انمه‌ی آل محمد علیهم السلام از پس هم ظهور او را خیر دادند و نه تنها با احادیث ژرف و شیرین، بل با اشعاری نغز و شکرین، حلاوت نام و یاد او را در کام مردمان نهادند و از ظهور حضرت او خبرها دادند. امیرمؤمنان علی علیه‌السلام در شعری فرمود:

فَلَيْلَهُ دَرَّةٌ مِنْ إِمَامٍ سُمِّدَعٍ	يَذِلُّ جَيْوُشَ الْمُشْرِكِينَ بِصَارِمٍ
وَ يُظْهِرُ هَذَا الدِّينَ فِي كُلِّ بَقْعَةٍ	وَيُرْغَمُ أَنْفَ الْمُشْرِكِينَ الْعَوَاشِمِ
وَ يَأْتِي بِمَعْرُوفٍ وَ يَنْهَى لِمُنْكَرٍ	وَ يَطْلُعُ نَجْمَ الْحَقِّ عَلَى يَدِ قَائِمٍ
وَ يَنْشُرُ بِسَطِّ الْمَلِكِ شَرْقًا وَ مَغْرِبًا	وَ يَنْصُرُ دِينَ اللَّهِ رَأْسَ الدَّعَائِمِ

آفرین بر امام شجاع و دلیری که با شمشیر ستم‌سوز خود لشکرهای مشرکان را تار و مار و ستمکاران را ذلیل می‌کند و این دین الهی را در سراسر زمین آشکار می‌سازد و بینی ظالمان را به خاک می‌مالد. او مرد امر به معروف و نهی از منکر است و "ستاره‌ی حق" به دست او که "قائم" است طلوع خواهد کرد، او سفره‌ی عدالت را در شرق و غرب عالم می‌گستراند و دین خدا را که در رأس همه‌ی امور است یاری می‌کند.

امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام در شعری دیگر که به حضرت او منسوب است با فرزندش حسین علیه‌السلام سخن می‌گوید و مصائبی را که در کربلا بر او خواهد گذشت را برایش بازگو می‌فرماید و آمدن مهدی علیه‌السلام را بشارت می‌دهد:

كَأَنِّي بِنَفْسِي وَ أَعْقَابِهَا	وَ فِي كَرْبَلَاءَ وَ مِحْرَابِهَا
فَتَخْضَبُ مِنَّا اللَّحَى بِالْدَّمَاءِ	خَضَابَ الْعُرُوسِ بِأَثْوَابِهَا
أَرَاهَا وَ لَمْ يَكُ رَأَى الْعِيَانِ	وَ أَوْتَيْتُ مِفْتَاحَ أَبْوَابِهَا

۱- ینابیع المدوده، حافظ سلیمان بن ابراهیم قندی ۴۳۹
دیوان منسوب به امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب (ع)